

Warszawa, dnia 9 sierpnia 2019 r.

Sygn. akt VI Ka 188/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: Sędzia Ludmiła Tułaczko

protokolant: protokolant sądowy- stażysta Aleksander Wawer

przy udziale prokuratora: Agaty Stawiarz

po rozpoznaniu dnia 9 sierpnia 2019 r. w Warszawie

sprawy oskarżonego J. K. syna Z. i U. ur. (...), w N.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim

z dnia 20 grudnia 2018 r. 1sygn. akt II K 731/18

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Nowym Dworze Mazowieckim do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 188/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim wyrokiem z dnia 20 grudnia 2018r. po rozpoznaniu sprawy sygn. akt II K 731 / 18 J. K. oskarżonego o to, że: w dniu 28 sierpnia 2018 roku w miejscowości T. (...), gm. Z., powiat (...), woj. (...) w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny w postaci motoroweru marki (...) o wyróżnikach rejestracyjnych (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. I badanie 1,10 mg/l, II badanie 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest o czyn z art. 178a § 1 kk

I. przyjął, że oskarżony J. K. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 kk oraz uznając, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, na podstawie art. 66 § 1 kk, art. 67 § 1 kk prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne warunkowo umorzył na okres 2 (dwóch) lat próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat;

III. na podstawie art. 67 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 500 (pięćset) złotych;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego z kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Od powyższego wyroku prokurator złożył apelację.

Na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. wyrok zaskarżył w całości na niekorzyść oskarżonego J. K.. Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 2 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść a polegający na niesłusznym uznaniu, że stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego i stopień zawinienia nie są znaczne, podczas gdy prawidłowa ocena okoliczności przedmiotowych czynu takich jak, rodzaj naruszonego dobra prawnego – bezpieczeństwa w komunikacji, okoliczności jego popełnienia, charakter i waga naruszonych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w tym kardynalnej zasady trzeźwości uczestników ruchu oraz okoliczności podmiotowych jak: stopień naruszenia przez oskarżonego zasad ostrożności, waga ciążących na nim obowiązków prowadzi do wniosku przeciwnego a także iż postawa sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste i dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie popełni przestępstwa, podczas gdy prezentowana przez oskarżonego postawa, takiej gwarancji nie daje.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. oraz art. 437 § 1 k.p.k. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie. Należy podzielić argumenty prokuratora dotyczące błędnych ustaleń w zakresie stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu i stopnia jego zawinienia, które skutkowały nieprawidłowym rozstrzygnięciem o warunkowym umorzeniu postępowania karnego.

Oskarżony J. K. przyznał się do prowadzenia motoroweru w miejscowości T. w stanie nietrzeźwości. To przyznanie znajduje potwierdzenie w takich dowodach jak: zeznania funkcjonariuszki Policji świadka K. O. oraz wynikach badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. W wytycznych wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej w sprawach o przestępstwa drogowe - z dnia 28 lutego 1975 r. (V KZP 2/74; OSNKW z 1975 r. z. 3-4, poz. 33). Sąd Najwyższy zaliczył motorower do pojazdów mechanicznych. Tak więc, okoliczności tej sprawy nie budziły wątpliwości. Jednak nie można zgodzić się z oceną stopnia społecznej szkodliwości tego czynu oraz oceną zawinienia oskarżonego, która doprowadziła sąd I instancji do wniosku o potrzebie warunkowego umorzenia postępowania karnego. W okolicznościach tej sprawy decydujące znaczenie ma stopień nietrzeźwości wskazujący na wartości: I badanie 1,10 mg/l, II badanie 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oznacza to, że zawartość alkoholu w powietrzu wydychanym przez oskarżonego przekraczała ponad 4 krotnie wartość graniczną stanu nietrzeźwości określoną przez art. 115 § 16 k.k. Wpływ alkoholu na bezpieczeństwo ruchu drogowego jest znany i nie ma potrzeby przytaczania wszystkich tragicznych okoliczności, do jakich może on doprowadzić. Wystarczy odwołać się do zeznań świadka K. O., z których wynika, że powodem zatrzymania oskarżonego do kontroli drogowej było to, że prowadząc motorower nie zachowywał prostolinijnego toru jazdy. Fakt ten świadczy o tym, że nie panował nad prowadzonym pojazdem i musiał być świadomy stanu nietrzeźwości. Ponadto oskarżony wyjaśnił, że do przejechania na motorowerze miał stosunkowo krótki odcinek drogi – kilkadziesiąt metrów. W tej sytuacji osoba rozsądna przeszłaby ten odcinek drogi pieszo. Należy więc z wyjaśnień J. K. wyprowadzić wniosek o tym, że prowadził motorower w stanie nietrzeźwości bez koniecznej potrzeby a w związku z tym znacznie lekceważąc podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym jaką jest bezwzględni nakaz zachowania trzeźwości. Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku sąd I instancji skupił się na okolicznościach ściśle podmiotowych takich jak: trudna sytuacja majątkowa oskarżonego - pozostawania bez stałej pracy, wykonywanie prac dorywczych, pomoc opieki społecznej przy braku dotychczasowej karalności oskarżonego. Tymczasem, te okoliczności, których oskarżony był w pełni świadomy, powinny być dla niego dodatkowym zobowiązaniem do respektowania obowiązującego porządku prawnego. Zgodnie z art. 454 §1 k.p.k. sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, wobec którego zapadł wyrok warunkowo umarzający postępowanie karne. Tak więc, uwzględniając apelację prokuratora należało na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. uchylić zaskarżony wyrok i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania. W toku postępowania ponownego należy prawidłowo ocenić stopień społecznej szkodliwości czynu mając na uwadze powyższe rozważania zaś karę wymierzyć oskarżonemu w oparciu o zasady określone w art. 53 § 1 i 2 k.k.

Mając powyższe na uwadze sąd odwoławczy orzekł, jak w wyroku.